

8. Het slecht maken van een concurrent is een oneerlijke marktpraktijk, zelfs wanneer dat slecht maken gebaseerd is op feiten die met de realiteit overeenstemmen.

Afbreken, denigreren, slecht maken is een klassieke vorm van een onrechtmatige mededinging, die onder het verbod van artikel VI.104 WER valt. (J. Stuyck, Handels- en economisch recht. Deel 2.A. Handelspraktijken, Mechelen Kluwer 2015, 353)

Het Hof van Beroep Brussel schrijft desbetreffend in een arrest van 15 maart 2016:

"Slechtmaking is een bijzonder schadelijke aanval op een onderneming, waardoor afbreuk wordt gedaan aan haar reputatie of aan de reputatie van haar producten, diensten of activiteiten, door een lasterlijke of eerrovende daad, of zelfs door een eenvoudige kritiek die toelaat deze onderneming te identificeren.

Bij de beoordeling of er sprake is van ongeoorloofde slechtmaking, is het irrelevant of het beweerde al dan niet juist is en of er hiermee een concurrentievoordeel wordt beoogd.

De slechtmaking kan uitdrukkelijk zijn, maar ook impliciet. In dit laatste geval volstaat het dat er bij het publiek geen twijfel over kan bestaan wie gevisieerd wordt en wat wordt bedoeld.

Het recht van vrije meningsuiting staat er niet aan in de weg dat informatie in het handelsverkeer objectief, juist, relevant en volledig moet zijn.

Indien een onderneming het recht heeft om kritiek te formuleren op de handelwijze en beweringen van een andere onderneming, moet zij dit doen op een zodanige wijze dat zij niet zonder noodzaak de reputatie van die onderneming in het gedrang brengt. (...)

Appellante kan zich niet beroepen op haar recht van vrije meningsuiting noch op haar vrijheid van expressie en informatie.

Dit recht en deze vrijheid bieden immers geen vrijgeleide om een ander ongeoorloofd slecht te maken". (Brussel, 15 maart 2016, Jaarboek marktpraktijken 2016, pag. 356-367)